EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 30.7.2019.
COM(2019) 358 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE

Godišnje izvješće o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Europskoj uniji za 2017.

Sadržaj

1. Uvod 2
2. Pravna osnova 3
3. Metodologija i informacije koje su dostavile države članice 3
4. Odobalni naftni i plinski sektor u europskoj uniji 4
4.1. Objekti i proizvodnja 4
4.2. Odobalni inspekcijski nadzori, istrage, mjere provedbe i regulatorni okvir 7
5. Podaci o incidentima i rezultati u pogledu sigurnosti odobalnih djelatnosti 9
6. Zaključci 12

1. UVOD

Ovo je drugo izvješće Europske komisije o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Europskoj uniji (EU). Prvo je izvješće obuhvaćalo sigurnost tijekom 2016. godine, a objavljeno je u kolovozu 2018.

Pravna je osnova za ovo Izvješće Direktiva 2013/30/EU[1] Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ („Direktiva o odobalnoj sigurnosti"). Tim se zakonodavnim aktom nastoji postići visoka razina sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u korist radnika, okoliša, platformi i opreme za odobalne djelatnosti te gospodarskih djelatnosti kao što su ribarstvo i turizam. Odredbama Direktive kako ih provode države članice pridonijet će se: i. izbjegavanju velikih nesreća; ii. smanjenju broja incidenata; te iii. osiguranju djelotvornog praćenja nesreća i incidenata kako bi se ublažile njihove posljedice.

Kao i u izvješću za 2016. svrha je ovoga Godišnjeg izvješća: i. navesti podatke o broju i vrsti objekata u EU-u; i ii. izvijestiti o incidentima i rezultatima u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti. U narednim godinama, kad budu raspoloživa dodatna izvješća, niz godišnjih izvješća poslužit će kao evidencija rezultata u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u državama članicama.

Ovo se Izvješće temelji na godišnjim izvješćima i podacima koje su države članice dostavile u skladu sa zahtjevom iz Direktive o odobalnoj sigurnosti. Komisiji su dostavljeni podaci iz Bugarske, Hrvatske, Cipra, Danske, Njemačke, Grčke, Irske, Italije, Nizozemske, Poljske, Rumunjske, Španjolske i Ujedinjene Kraljevine. Većina objekata nalazi se u Sjevernome moru i Atlantskom oceanu (378 objekata), 166 objekata nalazi se u Sredozemnom moru, osam u Crnom moru, a dva u Baltičkome moru.

Nadležna tijela država članica tijekom 2017. redovito su pregledavala odobalne objekte u svojim područjima nadležnosti. Nakon određenih incidenata tri države članice (Ujedinjena Kraljevina, Danska i Nizozemska) provele su istrage tijekom razdoblja izvješćivanja. Ujedinjena Kraljevina provela je 16 istraga o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša te dvije istrage o velikim nesrećama. Jedna istraga Ujedinjene Kraljevine o velikoj nesreći u vrijeme izvješćivanja još je bila u tijeku. Danska i Nizozemska provele su svaka po jednu istragu o velikim nesrećama.

Podaci koje su dostavile države članice, konkretno o broju i ozbiljnosti prijavljenih nesreća u odnosu na broj objekata, dokazuju da su i 2017. u europskom sektoru odobalnih djelatnosti postignuti dobri rezultati u pogledu sigurnosti.

[1] SL L 178, 28. lipnja 2013., str. 66.

2. PRAVNA OSNOVA

U skladu s člankom 25. Direktive o odobalnoj sigurnosti Komisija mora objavljivati godišnje izvješće o učinku na sigurnost i okoliš odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na temelju informacija koje su dostavile države članice. Države članice moraju Komisiji do 1. lipnja svake godine dostaviti godišnje izvješće koje sadržava informacije određene u Prilogu IX. (točka 3.) Direktivi o odobalnoj sigurnosti.

Godišnja izvješća koja države članice dostavljaju u skladu s člankom 25. moraju sadržavati barem sljedeće informacije:

(a) broj, starost i lokaciju objekata;
(b) broj i vrstu provedenih inspekcijskih nadzora i istraga, dodatno uz sve mjere provedbe ili presude;
(c) podatke o nesrećama u skladu sa zajedničkim formatom za izvješćivanje koji se traži u članku 23.;
(d) sve velike promjene regulatornog okvira koji se odnosi na odobalne djelatnosti;
(e) uspješnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

Države članice moraju objaviti tražene informacije do 1. lipnja u godini nakon predmetnog razdoblja izvješćivanja (npr. 1. lipnja 2018. za 2017.).

Države članice pri izvješćivanju moraju upotrebljavati zajednički obrazac utvrđen Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1112/2014 od 13. listopada 2014. Tom je provedbenom uredbom utvrđen zajednički obrazac s pomoću kojeg operateri i vlasnici odobalnih naftnih i plinskih objekata razmjenjuju informacije o pokazateljima velikih opasnosti. Njome je utvrđen i zajednički obrazac s pomoću kojeg države članice objavljuju informacije o pokazateljima velikih opasnosti[2]. Smjernice Komisije[3] od 25. studenoga 2015. sadržavaju dodatne specifične informacije o Provedbenoj uredbi i u njima je objašnjeno kako upotrebljavati obrazac za izvješćivanje.

3. METODOLOGIJA I INFORMACIJE KOJE SU DOSTAVILE DRŽAVE ČLANICE

U skladu s Prilogom IX. (točka 3.) Direktivi o odobalnoj sigurnosti države članice obvezne su dostaviti jasno definirane informacije o incidentima u svojem odobalnom naftnom i plinskom sektoru koristeći se obrascima iz Provedbene uredbe (EU) br. 1112/2014. Dostavljeni podaci moraju uključivati informacije o odobalnim naftnim i plinskim objektima u EU-u, kao što su broj, vrsta,

[2] SL L 302, 22. listopada 2014., str. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

lokacija i starost. Izvješća država članica moraju sadržavati i informacije o broju: i. poduzetih inspekcijskih nadzora, istraga i mjera provedbe; ii. incidenata po kategoriji; i iii. ozljeda.

Komisija je, osim podataka o pojedinačnim državama članicama, ocijenila rezultate odobalnih regija u pogledu sigurnosti. Komisija je to učinila i za izvješće za 2016. Komisija u tu svrhu: i. Njemačku, Dansku, Francusku, Ujedinjenu Kraljevinu, Irsku i Nizozemsku smatra sjevernomorskom i atlantskom regijom; ii. Španjolsku, Grčku, Hrvatsku, Cipar, Italiju i Maltu smatra sredozemnom regijom; iii. Bugarsku i Rumunjsku smatra crnomorskom regijom; te iv. Latviju i Poljsku smatra baltičkom regijom.

Komisija je za potrebe svojega godišnjeg izvješća za 2017. upotrebljavala informacije koje su dostavile Bugarska, Hrvatska, Cipar, Grčka, Nizozemska, Danska, Njemačka, Irska, Italija, Poljska, Rumunjska, Španjolska i Ujedinjena Kraljevina. Ostale države članice nisu bile aktivne u odobalnom naftnom i plinskom sektoru ili nisu dostavile informacije relevantne za ovo Izvješće.

Sve države članice koje provode odobalne naftne i plinske djelatnosti, uz iznimku Ujedinjene Kraljevine, dostavile su potpune podatke o svim svojim objektima. Ujedinjena Kraljevina ograničila je dijelove svojeg izvješća na objekte koji su bili predmet regulatornog preispitivanja dokumentacije o procjeni rizika (članak 42. stavak 2. Direktive o odobalnoj sigurnosti). To znači da su informacije iz Ujedinjene Kraljevine o istragama, mjerama provedbe, podacima o incidentima i rezultatima u pogledu sigurnosti odobalnih djelatnosti ograničene na 139 objekata (od ukupno 188 objekata koji su se 2017. nalazili u epikontinentalnom pojasu Ujedinjene Kraljevine).

4. ODOBALNI NAFTNI I PLINSKI SEKTOR U EUROPSKOJ UNIJI

4.1. Objekti i proizvodnja

Velika većina odobalnih objekata[4] u vodama EU-a nalazi se u Sjevernome moru, točnije u isključivim gospodarskim pojasevima Ujedinjene Kraljevine (oko 34 % odobalnih objekata u vodama EU-a) i Nizozemske (oko 28 % odobalnih objekata u vodama EU-a). Italija je najaktivnija država članica na Sredozemlju (25 % svih objekata u vodama EU-a), a nakon nje slijedi Hrvatska. Rumunjska u crnomorskoj regiji ima razvijenu odobalnu naftnu i plinsku industriju, a Bugarska je započela s istraživačkim aktivnostima u pogledu odobalnih ugljikovodika, ali ima vrlo ograničenu proizvodnju. Prema izvješćima država članica na Baltičkome moru, samo Poljska ima odobalne objekte u toj regiji (vidjeti tablicu 1.). U vodama EU-a 2017. prijavljena su ukupno 554 proizvodna i neproizvodna objekta, što je smanjenje od oko 5 % (32 objekta manje) u odnosu na 2016.

[4] Pomične odobalne jedinice za bušenje nisu dio analize u odjeljku 4.1.

Tablica 1. Nepomični objekti: vrsta objekta po regiji i državi članici

Regija/zemlja		**Vrsta objekta**					**Ukupna promjena od 2016.**
		FMI	**NUI**	**FNP**	**FPI**	**Ukupno**	
Baltičko more		1	1	0	0	**2**	**0**
	Poljska	1	1	0	0	**2**	**0**
Crno more		7	1	0	0	**8**	**–1**
	Bugarska	0	1	0	0	**1**	**0**
	Rumunjska	7	0	0	0	**7**	**–1**
Sredozemlje		16	147	0	3	**166**	**+1**
	Grčka	1	1	0	0	**2**	**0**
	Italija	12	126	0	3	**141**	**+1**
	Španjolska	1	2	0	0	**3**	**0**
	Hrvatska	2	18	0	0	**20**	**0**
Sjeverno more i Atlantik		**143**	**212**	**1**	**22**	**378**	**–32**
	Ujedinjena Kraljevina	80	86	1	21	**188**	**–37**
	Irska	0	1	0	1	**2**	**0**
	Danska	10	20	0	0	**30**	**+1**
	Nizozemska	51	105	0	0	**156**	**+4**
	Njemačka	2	0	0	0	**2**	**0**
Ukupno		**167**	**361**	**1**	**25**	**554**	**–32**

(*) FMI – nepomični objekt s osobljem, FNP – nepomični neproizvodni objekt, FPI – plutajući proizvodni objekt, NUI – (najčešće) nenadgledani objekt.

Za 2017. prijavljeno je da je šest objekata u vodama EU-a stavljeno izvan uporabe: pet u Ujedinjenoj Kraljevini i jedan u Italiji. U istoj je godini prijavljeno da su u pogon puštena dva nova nepomična objekta: jedan u Ujedinjenoj Kraljevini i jedan u Nizozemskoj. Zbog kretanja plutajućih proizvodnih objekata prijavljen je jedan dodatni objekt. Promjene metoda izvješćivanja nekih država članica isto su tako pridonijele promjeni broja prijavljenih objekata u odnosu na 2016.

Više od polovine odobalnih objekata u vodama EU-a pušteno je u pogon u razdoblju od 1980. do 2000. Razvoj novih odobalnih proizvodnih objekata u sjevernomorskoj i atlantskoj regiji te u Sredozemlju u znatnom je padu od 2010. (tablica 2. i slika 1.).

Tablica 2. Broj objekata koji se nalaze u vodama EU-a, po desetljeću puštanja u pogon i po regiji(*)

Desetljeće puštanja u pogon	REGIJA				
	Baltičko more	**Crno more**	**Sredozemlje**	**Sjeverno more i Atlantik**	**Ukupno**
Podaci nisu dostupni				6	**6**
1960.–1969.	0	0	7	21	**28**
1970.–1979.	0	0	14	40	**54**
1980.–1989.	0	2	53	82	**137**
1990.–1999.	1	3	42	118	**164**
2000.–2009.	1	3	40	69	**113**
2010.–2019.	0	0	10	42	**52**
Ukupno	**2**	**8**	**166**	**378**	**554**

(*) U odnosu na podatke dostavljene 2016. podaci za godinu puštanja u pogon objekata bili su potpuniji u izvješćima država članica za 2017. Stoga postoje određene neusklađenosti između odgovarajućih podataka za te dvije izvještajne godine.

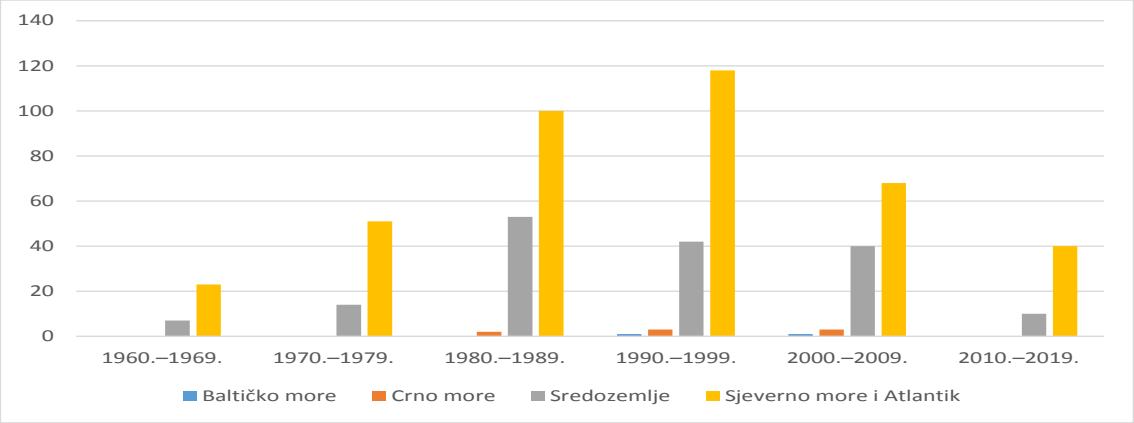

Slika 1. Novi nepomični objekti po desetljeću i regiji

Najveći udio (oko 94 %) nafte i plina u EU-u proizvodi se u sjevernomorskoj i atlantskoj regiji (tablica 3.). Ujedinjena Kraljevina daleko je najveći proizvođač, a nakon nje slijede Nizozemska i Danska. Italija i Hrvatska aktivni su proizvođači u Sredozemnom moru, dok u Crnom moru jedino Rumunjska trenutačno ima zamjetnu proizvodnju nafte i plina.

Tablica 3. Odobalna proizvodnja nafte i plina u EU-u u kilotonama ekvivalenta nafte (ktoe)

Regija/zemlja		**Ukupna proizvodnja 2017. u ktoe**	**% ukupno EU**	**Promjena od 2016. u ktoe**	**Promjena od 2016. u %**
Baltičko more		**229,92**	**0,20 %**	**107,01**	**46,5**
	Poljska	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Crno more		**1 509,27**	**1,34 %**	**–49,62**	**–3,3**
	Bugarska	44,08	0,04 %	–17,7	–40,2
	Rumunjska	1 465,19	1,30 %	–31,92	–2,2
Sredozemlje		**4 692,36**	**4,15 %**	**–770,04**	**–16,4**
	Hrvatska	691,20	0,61 %	–176,69	–25,6
	Grčka	146,16	0,13 %	–34,35	–23,5
	Italija	3 731,00	3,30 %	–486	–13,0
	Španjolska	124,00	0,11 %	–73	–58,9
Sjeverno more i Atlantik		**106 620,27**	**94,31 %**	**–2 312,18**	**–2,2**
	Danska	11 393,00	10,08 %	52	0,5
	Njemačka	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Irska	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Nizozemska	12 986,00	11,49 %	–867	–6,7
	Ujedinjena Kraljevina	80 943,88	71,60 %	–1.625,6	–2,0
Ukupno		**113 051,83**	**100,00 %**	**–3 024,82**	**–2,7**

4.2. Odobalni inspekcijski nadzori, istrage, mjere provedbe i regulatorni okvir[5]

Nadležna tijela država članica redovito provode inspekcijske nadzore odobalnih objekata u svojim područjima nadležnosti. U tablici 4. prikazan je broj inspekcijskih nadzora provedenih tijekom izvještajne godine. Broj inspekcijskih nadzora obično raste u skladu s brojem objekata. Valja istaknuti da su nadležna tijela u Italiji i Njemačkoj u odnosu na druge države članice provela relativno visok broj inspekcijskih nadzora s obzirom na broj objekata.

Dostavljeni podaci o inspekcijskim nadzorima prilično su slični podacima dostavljenima 2016. Općenito, 2017. provedeno je manje inspekcijskih nadzora (630) u odnosu na 2016. (735). Međutim,

[5] SL L 178, 28. lipnja 2013., str. 78.

Članak 8. stavak 1. točka (b) Direktive o odobalnoj sigurnosti o regulatornim funkcijama nadležnog tijela: „nadzor sukladnosti operatera i vlasnika s ovom Direktivom, što uključuje inspekcijske mjere, istražne mjere i mjere provedbe”.

više je napora uloženo u smislu radnih dana (2 083 radna dana 2017. u odnosu na 1 913 radnih dana 2016.). Tablica 4. uključuje dva dodatna stupca u kojima su navedeni omjeri radnih dana po objektu koji je bio predmet inspekcijskog nadzora i omjeri objekata koji su bili predmet inspekcijskog nadzora po ukupnom broju objekata za svaku državu članicu. Jednako kao i 2016., Rumunjska nije izvijestila o provedbi inspekcijskih nadzora tijekom 2017.

Tablica 4. Broj odobalnih inspekcijskih nadzora po regiji i državi članici 2017.(*)(**)

Regija/zemlja		**Inspekcijski nadzori**	**Radni dani provedeni na objektu (bez putovanja)**	**Broj objekata koji su bili predmet inspekcijskog nadzora**	**Radni dani po objektu koji je bio predmet inspekcijskog nadzora**	**Objekti koji su bili predmet inspekcijskog nadzora kao postotak ukupnog broja objekata**
Baltičko more		**2**	**7**	**2**	**3,50**	**67 %**
	Poljska	2	7	2	3,50	67 %
Crno more		**1**	**0**	**1**	**0,00**	**11 %**
	Bugarska	1	0	1	0,00	100 %
	Rumunjska	0	0	0	0,00	0
Sredozemlje		**304**	**378**	**96**	**3,94**	**56 %**
	Hrvatska	12	2	6	0,33	30 %
	Cipar	2	9	1	9,00	50 %
	Grčka	0	0	0	–	–
	Italija	289	366	88	4,16	61 %
	Španjolska	1	1	1	1,00	33 %
Sjeverno more i Atlantik		**323**	**1 698**	**225**	**7,55**	**56 %**
	Danska	18	62	15	4,13	41 %
	Njemačka	10	10	2	5,00	100 %
	Irska	3	32	2	16,00	67 %
	Nizozemska	60	41	49	0,84	30 %
	Ujedinjena Kraljevina	232	1 553	157	9,89	80 %
Ukupno		**630**	**2 083**	**324**	**6,43**	**56 %**

(*) U normaliziranim vrijednostima uzima se u obzir ukupan broj objekata (tj. nepomičnih i pomičnih) koji su u funkciji u području nadležnosti. U brojkama za stavku Regija/Ukupno uzima se u obzir da je za četiri mobilna objekta utvrđeno da su 2017. bila u funkciji u više od jednog područja nadležnosti (sjevernomorska regija).

(**) Tablica uključuje informacije država članica s najmanje jednim odobalnim objektom koji se 2017. nalazio u njihovoj nadležnosti.

Člankom 18. Direktive o odobalnoj sigurnosti nadležnim tijelima država članica dodjeljuju se određena prava i ovlasti u odnosu na djelatnosti i objekte u njihovoj nadležnosti. Ta prava i ovlasti uključuju pravo zabrane djelatnosti i pravo zahtijevanja da se poduzmu mjere za osiguranje poštovanja općih načela upravljanja rizicima i za osiguranje sigurnih djelatnosti. Države članice u sjevernomorskoj i atlantskoj regiji tijekom izvještajne godine 2017. poduzele su osam takvih mjera provedbe.

Tri su države članice provele istrage tijekom razdoblja izvješćivanja: Ujedinjena Kraljevina, Danska i Nizozemska. Ujedinjena Kraljevina provela je 16 istraga o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša te dvije istrage o velikim nesrećama. Jedna istraga Ujedinjene Kraljevine o velikoj nesreći u vrijeme izvješćivanja još je bila u tijeku. Danska i Nizozemska provele su po jednu istragu o velikim nesrećama. Ukupan broj istraga pokrenutih 2017. (20) usporediv je s brojem istraga pokrenutih 2016. (23).

Ujedinjena Kraljevina poduzela je 45 mjera provedbe 2017., većinom naloga za poboljšanje, za 139 objekata obuhvaćenih tim dijelom njezina izvješća (od ukupno 188 objekata). Nizozemska je poduzela dvije mjere provedbe (upravne novčane kazne). U skladu s navedenim, ukupan broj mjera provedbe poduzetih 2017. (47) znatno je veći od broja tih mjera poduzetih 2016. (10).

5. PODACI O INCIDENTIMA I REZULTATI U POGLEDU SIGURNOSTI ODOBALNIH DJELATNOSTI

Od država članica aktivnih u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima, Ujedinjena Kraljevina, Nizozemska, Danska, Njemačka i Bugarska prijavile su incidente navedene u nastavku (u skladu s Prilogom IX. Direktivi o odobalnoj sigurnosti).

- U Ujedinjenoj Kraljevini 2017. bilo je 30 događaja o kojima se mora izvijestiti, uključujući dvije velike nesreće. Jedna od tih velikih nesreća još je bila predmet istrage u trenutku izvješćivanja i stoga pojedinosti o toj istrazi nisu uključene u ovo Godišnje izvješće. Glavni uzroci velike nesreće čija je istraga bila završena u trenutku izvješćivanja bili su ljudska pogreška i operativni uzroci zajedno s neprikladnim uputama/postupcima. Izvješćem Ujedinjene Kraljevine obuhvaćeno je 139 objekata (od ukupno 188).
- U Nizozemskoj je bilo 13 događaja o kojima se mora izvijestiti, uključujući jednu veliku nesreću. O uzrocima te velike nesreće nije se izvijestilo jer istraga o tom slučaju još nije bila završena u trenutku izvješćivanja.
- U Danskoj je zabilježeno 14 događaja o kojima se mora izvijestiti, uključujući jednu veliku nesreću. O uzrocima te velike nesreće nije se izvijestilo jer istraga o tom slučaju još nije bila završena u trenutku izvješćivanja.

- U Bugarskoj je zabilježen jedan događaj o kojem se mora izvijestiti i nije bilo velikih nesreća.
- U Njemačkoj je zabilježen jedan događaj o kojem se mora izvijestiti i nije bilo velikih nesreća.

Broj velikih nesreća uključuje incidente sa znatnim potencijalom za prouzročenje gubitka života ili ozbiljnih ozljeda kod osoba, čak i ako nisu doveli do takvih ishoda.

Od događaja o kojima se mora izvijestiti, većina njih (79,7 % ukupnog broja) obuhvaćena je kategorijom neplaniranih ispuštanja, 13,6 % njih odnosilo se na gubitak nadzora nad bušotinom (erupcija/aktivacija sustava za preusmjeravanje), 1,7 % njih odnosilo se na kvarove elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš (SECE), a 5,1 % njih odnosilo se na sudare s plovilima. Ni u jednom incidentu nije bilo potrebno evakuirati osoblje.

Tablica 5. Incidenti po kategorijama (Prilog IX. Direktivi o odobalnoj sigurnosti, razina EU-a)

Kategorije iz Priloga IX.		**Broj događaja**	**Udio događaja u kategoriji**	**Udio ukupnog broja događaja**	**Broj događaja (2016.)**
(a)	**neplanirana ispuštanja – ukupno**	**47**	**100,0 %**	**79,7 %**	**25**
	ispuštanja zapaljene nafte/plina – požari	1	2,1 %	1,7 %	0
	ispuštanja zapaljene nafte/plina – eksplozije	0	0,0 %	0,0 %	0
	ispuštanja nezapaljenog plina	31	66,0 %	52,5 %	13
	ispuštanja nezapaljene nafte	13	27,7 %	22,0 %	7
	ispuštanja opasnih tvari	2	4,3 %	3,4 %	5
(b)	**gubitak nadzora nad bušotinom – ukupno**	**8**	**100,0 %**	**13,6 %**	**11**
	erupcije	0	0,0 %	0,0 %	0
	erupcija/aktivacija sustava za preusmjeravanje	6	75,0 %	10,2 %	11
	propust barijere u bušotini	2	25,0 %	3,4 %	0
(c)	**kvarovi elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš**	**1**	**100,0 %**	**1,7 %**	**3**
(d)	**gubitak strukturne cjelovitosti – ukupno**	**0**	**–**	**0,0 %**	**2**
	gubitak strukturne cjelovitosti	0	–	0,0 %	0

	gubitak stabilnosti/uzgona	0	–	0,0 %	1
	neželjeni pomak	0	–	0,0 %	1
(e)	**sudari s plovilima**	**3**	**100,0 %**	**5,1 %**	**0**
(f)	**helikopterske nesreće**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(g)	**nesreće sa smrtnim posljedicama(*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(h)	**ozbiljne ozljede pet ili više osoba u istoj nesreći(*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(i)	**evakuacija osoblja**	**0**	**–**	**0,0 %**	**1**
(j)	**okolišne nesreće(**)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
UKUPNO		**59**	**100,0 %**	**100,0 %**	**42**

(*) Samo ako je riječ o velikim nesrećama.

(**) U skladu s izvješćima država članica, velike nesreće nisu se mogle smatrati okolišnim nesrećama.

U EU-u ukupni broj prijavljenih incidenata povećao se s 42 incidenta 2016. na 59 incidenata 2017., uglavnom zbog povećanog broja neplaniranih ispuštanja. Za razliku od toga, broj incidenata iz kategorije gubitka nadzora nad bušotinom smanjio se s 11 incidenata 2016. na osam incidenata 2017., a broj kvarova elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš u istom se razdoblju smanjio s tri na jedan. Za razliku od 2016., kad su prijavljena dva kvara strukturne cjelovitosti, 2017. nije prijavljen nijedan takav kvar. Osim toga, za 2017. nije prijavljena nijedna evakuacija osoblja, za razliku od 2016., kad je takva evakuacija izvršena jednom.

Za 2017. prijavljena su tri sudara s plovilima u odnosu na nijedan prijavljeni sudar 2016., a prijavljena su i dva propusta barijere u bušotini u odnosu na nijedan prijavljeni propust 2016. Ukupno su četiri incidenta 2017. razvrstana u kategoriju velikih nesreća[6], s obzirom na to da su imala potencijal prouzročiti gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba. Njih i dalje ocjenjuju nadležna tijela. Usporedbe radi, 2016. prijavljene su dvije velike nesreće.

[6] SL L 178, 28. lipnja 2013., str. 73.:
članak 2. stavak 1.: „velika nesreća” znači, u odnosu na objekt ili povezanu infrastrukturu:
(a) nesreća koja uključuje eksploziju, požar, gubitak kontrole nad bušotinom, ili ispuštanje nafte, plina ili opasnih tvari, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;
(b) nesreća koja uzrokuje značajno oštećenje objekta ili povezane infrastrukture, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;
(c) bilo koja druga nesreća koja dovede do gubitka života ili ozbiljne ozljede kod pet ili više osoba koje se nalaze na odobalnom objektu u kojem se pojavi izvor opasnosti ili koje sudjeluju u odobalnoj naftnoj i plinskoj djelatnosti u vezi s objektom ili povezanom infrastrukturom; ili
(d) bilo koji veliki okolišni incident koji nastane kao posljedica nesreća iz točaka (a), (b) i (c).
Za potrebe određivanja je li neka nesreća velika nesreća u smislu točaka (a), (b) ili (d), s objektom na kojem nema stalne posade postupa se kao da na njemu ima posade.

6. ZAKLJUČCI

Broj objekata i razina ukupne proizvodnje nafte i plina blago su se smanjili 2017. u odnosu na 2016. (broj objekata smanjio se s 586 na 554, a ukupna proizvodnja smanjila se za 2,7 %). Broj provedenih inspekcijskih nadzora i istraga nije se znatno promijenio.

Komisija procjenjuje sigurnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti EU-a na temelju podataka koje su dostavile države članice, u skladu s odredbama iz Provedbene uredbe o izvješćivanju. Stoga točnost Komisijine procjene ovisi o podacima koje su dostavile države članice.

Jednako kao 2016., ni 2017. nisu prijavljeni gubici života. Nadalje, Komisija cijeni smanjenje broja incidenata u određenim kategorijama, kao što su gubitak nadzora nad bušotinom, kvarovi elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš te kvarovi strukturne cjelovitosti. Prima na znanje broj velikih nesreća, neplaniranih ispuštanja, sudara s plovilima i propusta barijere u bušotini. Na temelju prethodno navedenoga može se reći da su u europskom sektoru odobalnih djelatnosti 2017. postignuti dobri rezultati u pogledu sigurnosti.